

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
גיטין-הניזקין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
דבר אחר: נחשדו ישראל על השביעית, ולא נחשדו על השבתות.		!										◇
מאי דבר אחר?		⚡										
ה"ק: וכי תימא, שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת, דאי נטע ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא, ואי לא - לא סלקא ליה שתא, ת"ש, דבר אחר: נחשדו ישראל על השביעית, ולא נחשדו על השבתות.		!										
דרבי יהודה אדרבי יהודה לא קשיא, באתריה דרבי יהודה חמירא להו שביעית, דההוא דאמר ליה לחבירו: דייר בר דיריתא אמר ליה: אנא לא אכלי פירי דשביעית כוותך.		!										
אכל תרומה טמאה - משלם חולין טהורין	תא שמע:	⚡										◇
שילם חולין טמאים, מהו? אמר סומכוס משום ר"מ: בשוגג - תשלומיו תשלומין, במזיד - אין תשלומיו תשלומין	⚡ (סומכוס משום ר"מ)	⚡										
אחד זה ואחד זה - תשלומיו תשלומין, וחוזר ומשלם חולין טהורים	⚡ חכמים:	⚡										
והוינן בה, במזיד אמאי אין תשלומיו תשלומין? תבא עליו ברכה, דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה בימי טומאתו, וקא משלם ליה מידי דחזי ליה בימי טומאתו		⚡	⚡									
חסורי מחסרה והכי קתני: אכל תרומה טמאה - משלם כל דהו, אכל תרומה טהורה - משלם חולין טהורים	ואמר רבא, ואמרי לה כדו:	!	⚡									◇
שילם חולין טמאין, מהו? סומכוס אומר משום ר"מ: בשוגג - תשלומיו תשלומין, במזיד - אין תשלומיו תשלומין	⚡ (סומכוס משום ר"מ)	!	⚡	⚡								◇
אחד זה ואחד זה - תשלומיו תשלומין, וחוזר ומשלם חולין טהורין	⚡ חכמים:	!	⚡	⚡								◇
הכא בקנסו שוגג אטו מזיד איכא בינייהו	ואמר רב אחא בריה דרב איקא:	⚡										◇
הכי השתא התם גברא לשלומי קא מיכוין, אנן ניקום וליקנסיה?		!										◇
דם שנטמא וזרקו, בשוגג - הורצה, במזיד - לא הורצה	ת"ש:	⚡										◇
הכי השתא, התם גברא לכפורי קא מיכוין, אנן ניקום ונקנסיה?	אמר לך ר"מ:	!										◇
המעשר בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל	תא שמע:	⚡										◇
הכי השתא, התם גברא לתקוני קא מיכוין, אנן ליקום וליקנסיה?		!										◇
המטביל כלים בשבת, בשוגג - ישתמש בהן, במזיד - לא ישתמש בהן	תא שמע:	⚡										◇
הכי השתא, התם גברא לטהורי מאני קא מיכוין, אנן ליקום וליקנסיה?		!										◇
ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה בדרבנן		⚡										◇
נפלו ונתפצעו, אחד שוגג ואחד מזיד - לא יעלו, דברי ר"מ ורבי יהודה	⚡ דתניא: ר"מ ורבי יהודה	⚡										◇
בשוגג - יעלו, במזיד - לא יעלו	⚡ רבי יוסי ורבי שמעון:	⚡										◇
והא הכא דמדאורייתא חד בתרי בטל, ורבנן הוא דגזור, וקא קניס ר' יהודה		⚡										◇
התם היינו טעמא דר' יהודה, משום דאתי לאיערומי.		!										◇
ורמי דרבי יוסי אדרבי יוסי		⚡										◇
נטיעה של ערלה ושל כלאי הכרם שנתערבו בנטיעות אחרות - הרי זה לא ילקט, ואם ילקט - יעלו באחד ומאתים, ובלבד שלא יתכוין ללקט	⚡ דתנן: [ת"ק]	⚡	⚡									◇
אף המתכוין ללקט - יעלו באחד ומאתים	⚡ רבי יוסי:	⚡	⚡									◇
חזקה אין אדם אוסר את כרמו בנטיעה אחת.	! הא אתמר עלה, אמר רבא:	!										◇
חזקה אין אדם אוסר את כרמו בנטיעה אחת.	! וכן כי אתא רבין א"ר יתנן:	!										◇
הכהנים שפגלו במקדש, מזידין - חייבין.												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
גיטין-הניזקין		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מימרא	היה עושה עמו בטהרות, ואמר לו טהרות שעשיתי עמך נטמאו, היה עושה עמו בזבחים, וא"ל זבחים שעשיתי עמך נתפגלו - נאמן. אבל אמר לו טהרות שעשיתי עמך ביום פלוני נטמאו, וזבחים שעשיתי עמך ביום פלוני נתפגלו - אינו נאמן.	ת"ר:													ג	
	מאי שנא רישא, ומאי שנא סיפא?															ג
	כל שבידו נאמן.	אב"י:														ג
	כגון דאשכחיה ולא אמר ליה ולא מידי, ולבתר הכי אשכחיה ואמר ליה.	רבא:														ג
	ההוא דאמר ליה לחבריה: טהרות שעשיתי עמך ביום פלוני נטמאו, אתא לקמיה דרבי אמי															ג
	שורת הדין אינו נאמן.	אמר ליה: [רבי אמי]														ג
	רבי, אתה אומר כן?	אמר לפניו רבי אסי:														ג
	מה אעשה שהתורה האמינתו.	הכי אמר ר' יוחנן משום רבי יוסי:														ג
	היכן האמינתו?															ג
	כהן גדול ביה"כ יזיכה, דכי אמר פגול - מהימן, ומנא ידעינן? והכתיב: (ויקרא ט"ז) וכל אדם לא יהיה באהל מועד אלא לאו משום דמהימן.	רבי יצחק בר ביסנא:														ג
	ודלמא דשמעניה דפגיל															ג
	אי לאו דמהימן, אע"ג דשמעניה נמי לא מהימן, דדלמא לבתר הכי קאמר.															ג
	ודלמא דחזיניה בפישפש															ג
	קשיא.															ג
	ההוא דאתא לקמיה דרבי אמי, אמר ליה: ספר תורה שכתבתי לפלוני, אזכרות שלו לא כתבתם לשמן															ג
	ספר תורה ביד מי?	אמר ליה: [רבי אמי]														ג
	אמר ליה: ביד לוקח															ג
	נאמן אתה להפסיד שכרך, ואי אתה נאמן להפסיד ספר תורה.	אמר ליה: [רבי אמי]														ג
	נהי דהפסיד שכר אזכרות, שכר דספר תורה כוליה מי הפסיד?	אמר ליה רבי ירמיה:														ג
	אין, שכל ספר תורה שאין אזכרות שלו כתובות לשמן - אינו שוה כלום.	אמר ליה: [רבי אמי]														ג
	וליעבר עלייהו קולמוס וליקדשיה															ג
	כמאן? נימא דלא כרבי יהודה															ג
	הרי שהיה צריך לכתוב את השם, ונתכוון לכתוב יהודה ושעה ולא הטיל בו דלת - מעביר עליו קולמוס ומקדשו, דברי רבי יהודה	דתנן: [רבי יהודה]														ג
	אין השם מן המובחר	חכמים:														ג
	אפילו תימא רבי יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יהודה - אלא בחדא אזכרה, אבל דכולי ספר תורה לא, משום דמיחזי כמנומר.															ג
	ההוא דאתא לקמיה דר' אבהו, א"ל: ס"ת שכתבתי לפלוני, גולין שלו לא עיבודתים לשמן															ג
	ספר תורה ביד מי?	אמר לו: [רבי אבהו]														ג
	א"ל: ביד לוקח															ג
	מתוך שאתה נאמן להפסיד שכרך, אתה נאמן להפסיד ספר תורה.	אמר לו: [רבי אבהו]														ג